

sultater, man havde naaet ved Fiskeriloven, men under Behandlingen af dette Lovforslag er der kommet ganske andre Resultater frem, og bl. a. er det blevet undersøgt, hvor mange af dem, der forsikres, der er Forsørgere. Af de Oplysninger, der i den Anledning ere blevne samlede, fremgaar det, at Forholdet mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere er som 19 til 48, altsaa mellem Halvdelen og Trediedelen er Forsørgere og have andre at sikre. Der er dernæst en Ting, som blev let berørt af den højtærede Minister, nemlig den Bestemmelse om fremmede Skibe, der oprindeligt stod et Par Steder i Lovforslaget. Det er klart blevet paavist, at denne Bestemmelse vilde bringe Forstyrrelse ind i Lovforslaget, idet den vilde føre til en dobbelt Forsikring, til Usikkerhed og Strid. Den er derfor forandret, hvilket ogsaa er en Forbedring af Lovforslaget. Der er endelig en Bestemmelse, der vedrører Hjemsendelse af Folk, der ere komne til Skade eller blevne syge. Den lød oprindeligt paa, at de skulde hjemsendes ved danske Skibe. Dette havde aabenbart ingen Steder hjemme, vedkommende maa selvfølgelig hjem saa hurtigt som muligt; det er derom, det drejer sig. Ogsaa det er nu forandret.

Der er endnu andre Steder blevet foretaget Ændringer, der efter min Opfattelse ere Forbedringer. Men ved tredie Behandling er der vedtaget en Bestemmelse med Hensyn til Lovens Ikrafttræden, om hvilken det samme efter min Mening ikke kan siges. Imidlertid har den højtærede Minister klart og bestemt udtalt, at han ikke venter, at Loven vil kunne komme til at træde i Kraft før den 1ste Januar 1906, altsaa 3 Maaneder før den endelige Termin. Jeg er til Dels tilfredsstillet af denne Udtalelse, men den højtærede Minister sagde dog, saa vidt jeg forstod, at han vilde lade Arbejdsraadet afgøre det. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Minister havde sagt: Jeg paatager mig, at intet skal ske med Hensyn til Lovens Ikrafttræden før den 1. Januar, saa havde Rederne noget bestemt at holde sig til, og det er dette, som savnes i Bestemmelsen, saaledes som den er vedtagen i Folketinget. Jeg har søgt at fatte mig saa kort som muligt, jeg har vist Afgørelserne mellem de tidligere Love og det foreliggende Lovforslag. Jeg har endvidere omtalt, at jeg finder det i sig selv er et godt Resultat, der er naaet. At det har kostet en hel Del Arbejde at komme saa vidt, er ganske sikkert. Naar

Resultatet ikke er blevet endnu bedre, eller saa godt som det burde være, ligger Skylden efter min Opfattelse for en stor Del i, at Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart ikke fast, klart og bestemt har sagt sin Mening. Det var Tilfældet ved Konsulatloven, der forlangte de kun det halve og fik kun det halve, skønt vi her i Tinget gjorde, hvad vi kunde for at skaffe mere, og skønt jeg blandt andet tillod mig at udtale, at der snart vilde komme en Lov, som vilde lægge større Byrder paa Skibsfarten, nemlig det her foreliggende Lovforslag. Lige saadan have de baaret sig ad her, de have rettet en Henvendelse til Folketingsudvalget, i hvilken de fremstille Sagen dygtigt, godt og klart, men hvor de kun stille Fordring om at forøge Statens Understøttelse fra 5 til 12 Kr. Efter min Opfattelse burde de have kæmpet med anderledes Varme for, at man skulde følge Princippet i Fiskeriloven og lade det faste Bidrag blive den assurereendes Bidrag, medens Statens Bidrag blev det ubestemte, da Staten jo dog har bedre Raad, og det ikke for den kommer saa meget an paa, om Summen bliver lidt større eller lidt mindre. Jeg skal for øvrigt gøre den Bemærkning med Hensyn til Statens Udgift, at naar der staar i Bemærkningerne, der ledsage Forslaget, at det vil komme til at andrage ca. 32,000 Kr. aarlig, er Beregningen fuldstændig forrykket, naar Bidraget forhøjes fra 5 til 12 Kr. Summen vil som Følge heraf blive langt større. Naar man regner Administrationsudgifter og den Slags med, er der ikke Tvivl om, at dette Lovforslags Gennemførelse vil koste Staten ca. 100,000 Kr. Det er kun et løst Skøn, men jeg antager ikke, Udgifterne ville blive derunder. Jeg anbefaler saaledes Forslaget til Tingets Velvillie og haaber, at det vil kunne lykkes at gennemføre det uforandret. Jeg haaber tillige, at Tinget maa faa Lejlighed til at lære Lovforslaget lidt nærmere at kende, end det hidtil har haft.

S. Jensen: Efter den udførlige Omtale, Sagen har faaet først af den højtærede Indenrigsminister og derefter af det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen), kan jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Det er i sin Orden, at den højtærede Indenrigsminister tager sig af Lovforslaget, som jo er Ministeriets eget Værk. Derimod var jeg glad ved, at det ærede 5te kongevalgte Medlem ogsaa anbefalede det. Det var, saa vidt jeg forstod ham, meget lidt, han havde at ind-